

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cadena de Cort, núm. 11.—PALMA.

NOCES

VAT' aquí una cosa més alegre qu' un pasco, que just de pensarhi un se fa contes sentir s' olor de bescuyt, es *rum rum* de festa y sarau, s' escalfor y gombol de l' abraçada d' amistat, fonda, vertadera, íntima que mos fa recordar que som germans y gaudir una estona ab ses alegríes dels qui estimam; y això que ja es tan antiga com es pastar y més veyá qu' es morir: perque ses primeres noces se feren en el Parais terrenal, surtiren del Cor del mateix Deu, que lo mateix d' un escultor que quant ha aixecat una estatua a un gran homo llevors li posa una corona de llorer, axís Deu ja havia aixecat per l' homo el monument grandíós de la creació, l' havia adornat ab tota casta de sers, y demunt hi tenia al Senyor y Rey de tot lo creat, nostron Pare Adan, també volgué voltar son front ab una corona exquisita y va dir: «No convé que s' homo estiga totsolet, donemli una companyona de cor dolç y delicat, que bategi ab el seu que li endolcesca y fasse placent la vida, que l' ajudi y assistesca, qu' un ab s' altre se donin goig y conhort.» Y mostrant Eva a Adan los digué: «d' avuy envant siau com una mateixa soca de sava sanitosa; que cresca aquest abre gegantí, que floresca y tregui tenyades noves, que tornin branques poderoses; que cresca fins qu' arribi ab s' esponera a tapar tot el mon...» Y nostron primer Pare quant sentí aquestes paraules y va veure Eva tan dolça, agraciada y placent, digué: «Ella es carn de sa meva carn y os des meus ossos, serem idò, dos dins una mateixa carn,» y ab amor y agrehiment rebé a Eva, sa corona que Deu li regalava.

Y es ben ver que te qualca cosa de corona es matrimoni, es com una garlanda de flors garrides qu' ab núu d' amor lliga dos cors tan estrets que res los pot separar. Però, ¡quina miseria!, en aquest mon ses flors se mostían prest y solen tenir espines, y així succeyeix que sovint se mostían aquelles flors tan fresques, los cauen ses fulles, y queda una corona rònega d' espines, aspres, cruels, que fan ratjar sanch y ¡Deu vulla que qualca pich dins aquelles roses no si amagui una taranta que vessant dins ell son veri los enmatzin, los mati!

De qué prové això? es un defècte del matrimoni o 'n son cupa els qui se casan? Es matrimoni es un abre que sovint te es mal a ses rels; prové de que no 's fan així com deu, segons Deu mana. Es una obra gran, noble y bona com totes ses de Deu: una obra tota d' amor; ab amor ha de començar, ell l' ha de sostenir; es el puntal qu' aguanta tota la casa; si 'l llevan tot se dorrueix: S' ha de tenir un fí rète y digne: obehir la veu de Deu que los crida a n' aquest estat perque el servescan millor, subjectar les passions, posar demunt la terra bons sirvents de Deu que li donin gloria per a sempre en el cel, cercar ajuda y conçol per sufrir ses penes y treballs de la vida, tenir cualcú que li vulga be y sostenir ab bona voluntat se veyés desvalguda. Per cumplir les obligacions d' aquest estat, sebrerse dur un ab s' altre, tenir fortaleça per fer sacrificis prou costosos, prudència per educar be es fills, no basta l' homo per si mateix, necessita un amor y constancia a tota prova; l' ajuda y gracia de Deu: per això el Bon Jesús va fer de lo qu' era sols un pacte, una cosa santa y sagrada, hen va fer un sagrament, gran y admirable, imatge de l' unió de Cristo ab l' Iglesia, que donás á l' homo la fortaleça que tant necessita. Y encare no s' aconhortá ab això; segons conta l' Evangéli d' avuy, convidat per uns novís de Caná de Galilea, qu' es creu eran parents seus, aná ab sa Mare Santíssima y sos deixebles al diná de nòces; mentres dinavan repará la Verge Maria que s' acaba es ví y tota compatida dels novís, pregá a son Fill que no comportás sufrissen aquella humillació devant es convidats, y 'l Bon Jesús després de dirli qu' encare no havia arribat l' hora de mostrar son poder, ¡tan val per ell una pregaria de sa Mare volguda! va fer tornar sis hydries d' aygua ví tan exquisit y valent que tothom va quedar meravellat: era son primer miracle. Així va mostrar ben a les clares el Bon Jesús com s' havían de fer ses noces: qu' havían d' esser benehides y santificades per sa presencia, y que quant el volen present, generós es y gran y noble son cor per ferlos part de s' amistat, per estar sempre a son costat y ferlos tastar el bon ví de sa gracia; qu' un casament per esser avengut l' havían de fer així com diu ab una paraula Sant Pau: «*En el Senyor.*»

¿Y es així com se fan molts de matrimonis? fa

plorera pensarhi. Començan dos que sols no saben ahont tenen sa ma dreta, sense comenarse a Deu ni a Sta. Maria, sense sebre un mot de Doctrina, ni que cosa es ésser Pare de familia, ni com han de criar, nitan sols mantenir els infans, si Deu los n' envia es posen a festetjar. Perque? per devertirsê, per passar el temps... ¡Devertirsê y passar el temps ab una cosa tan seria y de que dependeix el benestar de tota la vida, qu' una vegada feta ja no 's pot desfer! Ses derrereres que té ell de triar una bona cristia ia, fenera, endreçada, bona per dur la casa y sebre cuydarse d' ell y educar els infans... ca! sols mira si du bona dot, si te hermosura de cos y manyes per fer quatre feynes d' adorno qu' admiran y no serveixen per res: y si es rich, si sap presentarse en societat, parlar es francés o s' inglés y tocar es piano. Ella sols mira si te doblers abastament per pararli una bona casa, ab totes ses comoditats y ferle anar ben enllestida, si es plantós y elegant y..... res pus. Fins rectes del matrimoni..... ni n' han sentit parlar: ses Mares sols s' han cuydat de ferles fer plantá y mostrarles per tot arreu a fí de que prest s' enamorassen d' elles: sols s' interés, s' ambició, sa vanidat o sa set de plers los empenyen. Se diven quatre amoretes, se fan un parey d' obsequis, enganantse sempre seguit y afanyantse perque no los coneguín es defectes, van als devartiments, y ab això y fer uns bons mobles, sempre més de lo que permet el seu estat, un parament costós ab força de randes y brodades que fassen quedar embabayats als coneguts, una malafí de vestits de tota casta, etc., etc., així es passa cert temps y sense coneixersê tan sols, ni estimarsê, a sa Vicaría falta gent, si abans per un vat' aquí no s' han desfets; tanta estimació se tenían! ¡Quins pares de familia!

Y d' això qu' ha de surtir? es matrimoniis que s' usan. Acabat es pa de nocés, fuses com á boyra ses ilusions, ve sa trista realitat; ses penes y treballs; surten es defectes: s' homo que per surar sa barqueta necessitaria una dona de seny, que sabés fer caseva y dar pau y conçol al seu company, es jeugera, y fon la casa com una candela que crema cap avall. L' espòs no sap ésser pare de familia, tot ho fon darrera es seus vicis; no l' atreu sa familia, en fa un hostel y passa el temps fora de caseva: els infants no veuen més que mals ecsemples, no tenen criaça y están carregats de vicis y, com dins aquella casa hi falta estimació y pau, ningú hi está apler; tots s' avorreixen; en lloch d' ajudarse y consolarse uns ab sos altres, tothom tira per son vent y sols se serveixen de creu. Es un matrimoni desunit: s' han mostiades ses flors y sols queda sa corona d' espines que fan ratjar sanch, si l' escorpí de l' infidelitat no matçina aquells cors. Si poguessem veure una cara hermoso, un bon vestit, una dot o una possessió cuantes llágrimes costau, quina esca de pecats son, els fills que devant Deu cridarán venjansa cuantres sos Pares! Vat' aquí ahont du fer ses coses sense Deu; pendre un estat tant sant y difícil a la babatlana, sense mirar que fan, ni contar en res ni per res ab Deu. Això es casarse a lo pagá.

Are els qui se casan a lo cristiá, hé y honestament; no los falten penes y treballs, es ver, però ab amor s' ajudan a portar la creu y no los falta may el *bon vi*, la mayna de Deu; sos fills los respectan y ab amor verdadera clouen els ulls de sos Pares qu' han viscut sempre com Jusep y Maria.

MOSSEN SEGISMÓN.

AL TOQUE DE AVE-MARÍA

(En la Ermita de Valldemosa)

Vibra sonora en la quietud serena
De esta oculta mansión hospitalaria
El bronce, convidando á la plegaria,
Y su tañido por doquier resuena.

A toda lucha mundanal agena
El alma que aquí mora solitaria
No teme el golpe de la suerte varia
Que dicha y paz al pecador cercena.

No llega, no, el fragor de la pelea
A las tapias vetustas de la ermita,
Ni con el humo de incendiaria tea
El clamoreo de Babel maldita;
Cual no llega el rugir de la marea
Del mar que abajo el vendabal agita.

José M.ª Tous

NOTICIAS HISTÓRIQUES

II

Any 1523.—Día 20 de Janer.—Festa solemne á Palma dedicada per son Ajuntament al Patró d' aquesta ciutat, Sant Sebastiá. La rellíquia d' un bras de son còs fou aportada per l' Ardiaca de Rodas, D. Manuel de Suriavischi, y adquirida per los Jurats, dit any 1523.

Lo retaulo de la capella de Sant Sebastiá, en la Sèu, se feu á costes y despeses dels mateixos, colocanthí les estátuas dels sants patrons de Mallorca, y renovant son Magistrat municipal (á 17 de Juriol de 1649) lo vot de tenir per *principal patró* al martir romá, cual bella imatge fou esculpurada, per lo célebre Adrián Ferrán, y es la que s' hi venera actualment.

A la Sala de Palma, entre els cuadros pintats al oli que constitueixen sa *pinacoteca*, se considera el de més mèrit l' original de Wandick, que representa el martiri de Sant Sebastiá. Abans de l' any 1868, s' exposava, el día de sa festa, en la Tribuna de la fatxada que mira á la plassa de Cort, sobre domás vermey; y el poble de la nostra ciutat vehía ab devot interés aquella obra artística ab l' imatge del seu sant Patró. El Senyor D. Fausto Morell (a. c. s.) essent Batle major, en tregué una feèl y bella còpia d' igual tamany pera que s' exposás en lloch del original, á fí de lliberarlo de cops y maltractes. Gracias á Deu, original y còpia s' escaparen del incendi de la Sala.

Un' altra còpia en conexem de dit cuadro, sens les figures secundaries, que fou adquirit per lo M. I. Sr. D. Francesch Truyols, Degá de la Sèu de Palma, havent pertenescut á la familia Visconti; lo conserva á caseua el Sr. Marquês de la Torre: y se creu es obra d' un deixeble de dit Wandick, talvegada en vida d' aquest.

Entre els pobles de Mallorca que més honran á Sant Sebastiá dú la doma Pollensa.

A Palma si no fós per la bandera *española* (jen lloch de la *mallorquina*!) que s' issa en el balcó de la Sala, el poble que no compareix á la funció relligiosa de la Sèu, no sabría quina festa es día 20 de Janer. (*)

B. F.

A Pollensa se fa la festa de Sant Sebastiá molt solemne y es una de les més populars. L' *Estandá*

(*) L' any 1826, a Palma, se fé nova l' imatge de Sant Sebastiá de la capella del Sitjar, a costes de donya Maria Morell.

y els *cavallets* son lo que li donan més caracter tradicional. L' *Estandá* es un gran penó que dú un jove del més *galans* y forsarruts de la vila vestit de soldat romá. Vuyt dies antes de la festa fan *animares*; això es: á l' hora de la queda el vespre repican les campanes y en els entremitxs tocan la tonada de la processó els *fabiols*, *tamborinos* y *tambor demunt la torre del campanar*. El dissapte de la festa, acabades completes, se fan altra vegada les *animares*, y després l' *Estandá* y els *cavallets* sens *uniforme*, ballant y *marxant*, van á ca l' Obrer á la llum de les *enceses*, y allá refrescan. El día de la festa á l' Ofici van á l' Ofèrta y al temps que la gent va á adorar, l' *Estandá* á un costat del altar venta la bandera. Quant el celebrant torna á l' altar; llavors empren la sortida *marxant* á n' el sò del tambor que 'l segueix: quant acala el penó per passar el portal, si ho fa amb calma, el públich li concedeix fama d' homo de brahó y de forsa. Acabat l' Ofici van á fer les *taules* ó sia á demanar llimosna per les cases y els *cavallets* ballan un *pas* á cada casa. El cap-vespre l' *Estandá* va devant la processó y *marca* á compás del tambor que toca derrera éll un que també va vestit de soldat romá. A cada costat hi ballan dos amb un *cavallet* de metal posat p' el còs. El ball es grave, acompassat y repetit com el sò dels *fabiols* y *tamborinos* que l' acompanyan y que se regula en el compás del tambor. L' hora baixa quant entra la processó cada un se retira á ca-seua ben satisfet y fent comentaris de la festa.

M. R.

Relliquiari de Mallorca

I

SANTA VICTORIA (*)

(de nom propi)

que se venera en l' iglesia de Sant Felip Neri de Palma

El còs d' aquesta martir fou extrèt de les *Catumbas* de la via de Tibur, avuy Tivoli, día 27 de Maig de l' any 1835, per mandato del papa Gregori XVI, y donat per el mateix Pontífice al molt nòble senyor D. Jaume de Oleza de la nostra ciutat de Palma. Dit còs, ó sia l' *esqueleto*, es complet. La lápida que tancava el sepulcre tenia gravada aquesta inscripció «*Locus Victoriae*» y un brot d' eura al costat.

Aquests datos constan per l' autèntich original que conservan els pares de la Congregació de Sant Felip Neri, expedida per el Cardenal Odescalchi, Vicari del papa Gregori XVI, día 10 d' Octubre de 1836.

Dita ossamenta seguísent propietat de la noble familia de Oleza fins que á n' aquests últims anys en feu donació á la Congregació de Sant Felip Neri.

Haventse fet el regoneixement, autèntich devant el tribunal eglesiástich, de dites rellíquies, dins sa mateixa iglesia de Sant Felip Neri s' en prengué acta que firmaren més de trenta testimonis presents; (a) y preparada s' urna-vitrina y sa capella ahont havian de ser col·locades, foren exposades per primera vegada á la pública veneració día 17 de Janer de l' any 1892.

(*) El calendari relligiós la dú á 23 de Decembre.

(a) Entre els distingits sacerdots qu' hey assistiren també hi hagué seglars de distintes professions; metjes que ecsaminaren l' esqueleto, artistes, advocats, etc.

Juntament amb elles havia vengut de Roma la testa y extremitats modelades de cera ab gran perfecció; y l' escultor D. Guillem Galmés, les acomodá al *torso* que enclou los ossos, cual figura ricament vestida, se tancá dins l' escaparate de ferro y crestays, baix de la *mensa* de la capella del Sagrat Còr de Jesús.

De llavors ha seguit rebent culto públich la Santa martir y tots els anys un dels Diumenges de Janer sa celebra la seua festa ab gran solemnitat. El papa actual Lleó XIII concedí que se pogués celebrar, en tal día, missa propia ab obsèqui de la Santa y ademés Indulgència plenaria á tots els qui visitarán en dita Festa la capella ahont se veneran les seues rellíquies.

Lo acreditat artista Sr. D. Faust Morell y Bellet, pintá el cuadro del martiri de la Santa que s' exposa en lo altar major. El retaulo de la capella, es obra del Mestre escultor March Llinás; y l' urna y la rexa foren projectades per Mestre Bartomeu Ferrá. Tot per iniciativa dels Reverends PP. Melcion Planas, qui comensá la capella, y Josèf Auba, que fé tota la resta.—S. P. G. de D.

FOLKLORE MALLORQUÍ

Continuació dels Modismes amb MÉS

Ser	Més gran qu' un convent—que la Seu—qu' una parroquia
	» loco qu' es que tancan
	» dur qu' una massa—qu' un rebble
	» llarch qu' un ciri—qu' una processó—qu' una corema
	» pillo que Barrabás—que 'n Neró
	» dolent que carn de xinxa
	» sort qu' una massa
	» clar que s' aigo
	» alt qu' un pí—que ses criatures
	» negre qu' un còr
	» salat que cá—qu' aigo de mar
	» embuyós qu' en Tomás d' ets embuis
	» tòrt qu' un ganxo
	» beneit que donat á fé
	» redó qu' una bolla
	» lladre qu' en Masset—en Mayans
	» petit qu' un gra d' arena
	» ros qu' un fil d' or
	» caparrut qu' el dimoni
Estar	» vermey qu' una tomátiga—qu' un pebre de cirereta—que la grana
	» sech qu' ossos
	» magre que llenya
	» sa qu' un gra d' ay
	» rich qu' en Canut
	» fosch que tenebres
	» gras qu' un tudó—qu' un porch
	» fresch qu' una camarrotja
	» remuy qu' un pop
Tenir	» pües qu' un erissó—qu' un boga marí
	» llengo que sètze—qu' una comare
	» anys que nostro 'n pare Adan
	» corda qu' un rellotje
	» vessa que vergonya
Anar	» emparpalat qu' es frare de s' herbassana
	» inflat qu' un lleu en seba
	» apoch poch qu' una formiga

Venir	»	bé que l' anell al dit
Correr	»	qu' una fura—qu' un llamp—que s' ase d' en Beya—qu' una sergantana
Xerrar	»	qu' una cotorra—que sa Comare Beneta—qu' un papagay
Xupar	»	qu' una sangonera
Dur	»	punt, pretenir ó dur més fums qu' una jove de quinze anys—que la Comandanta
	»	comers qu' es Chigarro—que n' Alzamora
Costar	»	que dat á dida
Aferrarse	»	qu' una pejellida
Menjar	»	qu' un bou—qu' un voltor
Podir	»	que carn de vas
Més		l'limosna y menos borla

B. FUSTER.

SETMANA FRITA Y AB ESCABETXO

¿Aquí que passá?

Aquí passa lo que deu haver de passá: sa derrota des protestantisme. A Mallorca, gracies á Deu, no ha pogut arrelá sa *secta luterana*, á pesar des róy seguit d' or inglés, y dels grans esforços del *lliure pensament* y altres *companyeros* no mártirs de sa nova escola *satánich-filosófica*.

Dins sa Capital sols una *clínica-escala* de sa categoria des *curandero de Campos* ó d' en Bernadet de Santa Margarida (es nom de Bernat no implica) ha pogut aguantarsé, gracies á ses *desfetes d' uys* de cèrtes donetes y homoniquèus que pateixen de *ignorantlitis crónica*.

A s' Arraval, per alló de *gratis y doblers per esca*, en funciona una, de la cual ja no 'n cantarian galls ni gallines, si es catalineros, en general, no tenguessin sa sanch de pop, per no dir d' horxata, y si ses dues Ordes Relligioses, vengudes de fora Mallorca, per ensenyar als ignorants mallorquins, no s' haguessen fet tan endins, prenguent ses altures des *Canamunts* de sa ciutat, ahont, á cada passa hey havia un Col·legi que feya quant poria per surá, y que, sia dit amb orgull regional, no s' en desfeyan malament, ja per lo que afecta á sa bona educació y en lo que toca á s' Instrucció.

Ve es que á Santa Catalina hey ha escoles, escoles y costuretes de *pa 'mb oli*; ve es que per lo que atany á ses *famelles*, ademés de sa costura que hi tenen ses germanes franciscanes, hey ha un rótul casi á cada balcó; bé es ve que hi ha ets *Hermanos* que fan quant poren; veritat es que els Seglars Catòlics tenen bons desitjos, y res pus; estich conforme ab ses dues escoles municipals, una de nins y una de nines, que, com totes ses d' aquesta casta, no arriban may á fer sanch pe sa boca;... però entre tots aquests elements no se conta. no diré en forses bastants, (forses no 'n mancan) sinó en s' unió, zel y entusiasme abastament per á fer pegar una *grafada* á s' inimich de ses nostres creencies y des còdich de sa nostra fé.

¡Si hey ha que catequisá dins aquell arraval de Santa Catalina! Sense sorti un des *carré Gran* ho veu. ¡No dich jo si un s' interna per aquells carrerons des barrio des Jonquet! ¡Dona llástima que aquells *cavinsons*, bruts com á arenys, sempre jugant p' es carré, flastomant com á carretés, sense nocions de Deu, ni de la religió en la cual foren introduhits mediant el Sant Bautisme, hajan de torná *homos-feres* que un dia s' han d' empenadí de no haver nats delfins!

¡Quant de bé hey poria haver reportat una institució relligiosa, per exemple, els Escolapis, arrancant de ses arpes des llop tant y tant de *xolet* esgarriat com hey *pastura* per aquell barri!

Respetém els alts designis de sa Providència que sempre dispón ses coses per bé.

Y sinó ¿què succéeix á Capdepera?

Cuant ses *societats bíbliques* ho creyan casi tot seu, ha vengut s' Angel enviat per la Providència, y ha fet reaccioná aquell cadáver, ha romput es lligams y fermays ab á que sa *secta protestant* havia esclavizat aquell poble; y á cada punt compareixan á ses portes de l' Iglesia Catòlica, demananti

entrada, forsa de *desenganats*. Fa poch que á la Seu batiaren una *gaballina* de dotse anys; á la Parroquia de Capdepera, aquesta setmana, foren regenerats per les aygos bautismals, dos germanets de aquella;... y diuen que encara no s' ha acabada sa tela.

Es protestantisme, á Mallorca, no hi té res que fe.

¿Què pagaria un *pastó* de sa *secta* poré llegi el *Nou Testament* á una tercera part del feèls cristians que han arribat á apinyarse dins s' Iglesia Parroquial de Sant Miquel de Palma, cada vespre de triduo que en honor de Cristo Sacramental, s' hi ha celebrat en commemoració del 27 aniversari de la fundació de la *Societat d' Oració y Vela* al Santíssim Sacrament?

El qui contempla s' esplendor des culto catòlich, fins y tot dins sa corrompuda é indiferent Palma, té que haver de di: ¿encara queda fé! Es protestantisme, á Mallorca, no está cuyt; sinó redecuyt.

Notes de sa meua cartera.—Dia 3 morí el canonge don Guillerme Puig, (s. a. c.) Diuen que heuran d' amortisá sa prebenda per falta d' aspirants.—Se parla des traslado del nostro digne Governadó. Una cosa bona que tenim, mos volen prendre....? protestam.—Es gats están á l' orde del dia... Naturalment hem entrat á n' es mes de Jané.—Els *Reys*, enguany, s' han recordat de posá qualche cosa dins sa sabata del *bordels* de la Misericórdia y Hospitalet. Aquetss desgraciadets heu poren agrahi principalment á s' Alcalde de Palma qui agafa, pe sa brilla á un dels *cavalls magos*, y digué: ¡aquí *juquets*, valdement no vos donin òrdi!—Inundacions á Manacor ocasionant molts de perluys y sa mort d' una atlotá; es llamps mataren bastant de bestia.—A Inca apareix un nou setmanari, titulat *El Eco de Inca*. L' hem llegit y mos sembla que comensa bé. Deu li don llarga vida per cumplir sos proposits en honra y benefici d' aquella vila. Queda establít el camvi que nos demana.

Sa trompeta d' en Moll.

Tot-hom y tota *pressona* que vulga fanch bò y barato per se *bocetos* de *pressonajés célebres* mallorquins, que duga un cávich y una senaya, y que carregui á volé del que sobra per dins plasses, carrers y camins. ¿Quant se farà es dragat dins la nostra ciutat?—Qui subi de Jané ó tenga basques de rostit de porcella, pot aná á prendre un gelat demunt Galatzó, Lofre, ó dalt es puig de Massanella.... Si 'l vol *mentecato*, que fassi bò ab sos *lletés* que de cada dia n' hi ha més, á Mallorca, gracies á ses *vagues suíces* que s' hi han introduhides.

S' ha perduda una tonelada de vergonya... Qui l' haja trobada.... que la 'm duga á mi; y si es sa que cercám, li donarem dos *velóns* de *gritificació* á n' es qui la presentarà.

Se fa saber á nes públich que sa *Riera* ve grossa; y sa font de devora l' Hospital está més axuta qu' una esponja.—Ets inglesos no poren senti s' oló de caragols, desde que es *boers* (boers) han treta sa banya. ¡Ja tenen mal ós que roegá! Figuraivos que ets *titareiros*, diumenje de-cap-vespre, representaren els *reys magos* dins sa Plassa de Toros de Palma. Axò es més ferest que alló de enviá els *boers* peres confitades als inglesos, en lloch de metralla, dins bombes de canó de *grueso calibre*. Per axò, y perque Deu ho vol, fa un fret que pela, y es *dengue* comensa á treure ses ungles.

TOMÁS D' ETS AMBUYS.

SANTS Y FESTES

DE LA PRESENT SETMANA

Dia 15.—Dilluns.—S. Pau, primé ermitá

Dia 16.—Dimars.—Sta. Estefanía y S. Honorat arquebisbe.

Dia 17.—Dimecres.—S. Antoni Abat. *Festa en tots los pobles de Mallorca.*

Dia 18.—Dijous.—La Cátedra de S. Pere á Roma.

Dia 19.—Divenres.—S. Canut, rey y mr.

Dia 20.—Dissapte.—✠ S. Sebastiá, *Patró de Palma.*

Dia 21.—Diumenje.—Sta. Inés vg. y mr.